

gel vil LNG være nævnt i de bestemmelser, der vedrører LNG, dog gælder lovens bestemmelser om lagre også LNG-lagre.

Der findes ikke i dag LNG-faciliteter i Danmark.

Til nr. 2

(§ 2, stk. 2)

Forslaget har til formål at gennemføre gasdirektivets artikel 1, stk. 2, hvorefter direktivets regler også gælder for biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet. Bestemmelsen indebærer, at disse gasarter skal have adgang til naturgasinfrastrukturen, hvis de f.eks. opgraderes til naturgaskvalitet eller injiceres i så begrænsede mængder, at den blanding af naturgas og disse gasser, der herved fremkommer i nettet, holder sig inden for de kvalitetsspecifikationer, der gælder for naturgas i systemet. Der injiceres ikke i dag andre typer gas i det danske naturgassystem.

Til nr. 3

(§ 4)

Med henblik på at systematisere og styrke informationen til Folketinget vedrørende udviklingen i naturgasforsyningssektoren pålægges økonomi- og erhvervsministeren at udarbejde en samlet årlig redegørelse. Redegørelsen skal give et overblik over væsentlige forhold for så vidt angår sektorens udvikling i det forløbne år samt over planlagte aktiviteter i det kommende år og på længere sigt. Redegørelsen skal eksempelvis forholde sig til udviklingen i forsynings sikkerhed, væsentlige infrastrukturudbygninger, bevillingsmæssige forhold samt forhold inden for EU og internationalt, der skønnes at have særlig relevans for sektoren.

Til nr. 4

(§ 6)

§ 6 indeholder som hidtil definitioner af forskellige begreber, som anvendes i naturgasforsyningsloven. For at sikre overensstemmelse med definitionerne i gasdirektivets artikel 2 er definitionerne af »forsyning«, »lager«, »LNG-facilitet«, »system« og »naturgasleverandør« ændret. Begreberne »hjælpefunktioner« og »linepack« er nye og gør definitionen af »supplerende tjenester« overflødig. Begrebet »forsynings selskab« er blevet overflødig på baggrund af den ændrede regulering i lovens kapitel 4, jf. § 2, nr. 29-32 (§§ 24-26). Begrebet »transit« indføres på baggrund af forslaget til ny § 12, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 15.

Til nr. 5

(§ 7)

Forslaget til den nye affattelse af § 7 skal ses i lyset af, at alle naturgasforbrugere siden 1. januar 2004 frit har kunnet vælge naturgasleverandør, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 5. Dette præciseres i stk. 1.

Da ændringerne i den gældende lovs stk. 1-3 udelukkende er en konsekvens af det frie leverandørvalg, ligger bemærkningerne i lovforslag nr. L 239 af 29. marts 2000 stadig til grund for fortolkningen af de tilsvarende bestemmelser i forslaget til stk. 2-4.

Forbrugeren har i henhold til stk. 2 en forsyningsret. Forsyningsretten indebærer en ret til mod betaling at få levering af naturgas gennem et leveringstilbud fra et forsyningspligtigt selskab.

Forsyningspligtige selskaber har som udgangspunkt ikke en forpligtelse til at levere naturgas til kunder, der ikke betaler herfor. Det forsyningspligtige selskab vil på lige fod med gashandelsselskaber kunne foranledige leverancen stoppet, hvis betalingen udebliver. Selskabet er forpligtet til at levere naturgas til kunden, hvis kunden forudbetaler eller på anden betryggende vis stiller sikkerhed for betalingen af den fremtidige gasleverance. Selskabet kan blandt andet gennem kreditvurdering af kunder, acontoafregning og en fastlagt rykkerprocedure nedbringe tab på debitorer. Det bemærkes, at den foreslåede § 7 a, stk. 2, indebærer, at der vil kunne fastsættes regler om opsigelse og afbrydelse.

Bestemmelsen i stk. 5 er en videreførelse af den gældende lovs stk. 4 om, at bevillingspligtige selskaber skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Bestemmelsen skal bl.a. ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 41 (§ 42 a), hvorefter Energitilsynet skal sikre gennemsigtighed omkring priser, tariffer, rabatter og vilkår.

Til nr. 6

(§ 7 a)

Den nye bestemmelse har til formål at udgøre hjemlen for den danske gennemførelse af kravene om forbrugerbeskyttelse i gasdirektivets artikel 3, stk. 3, og bilag A. Det følger af artikel 3, stk. 3, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og til at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse. Bilag A præciserer, hvilke foranstaltninger, der skal træffes med hensyn til i det mindste privatkunder, dvs. forbrugere, som køber naturgas til deres eget husholdningsforbrug.